

Ἀγαστὸν παράδειγμα τοῦ ἑλληνικοῦ τούτου ζήλου παρέχει ἡ ὑμετέρα αὕτη κωμόπολις, τὸ ἑλληνικώτατον τοῦτο Μέγα Ῥεῦμα, ὅπου ἡ Βοσπορίας αὔρα φέρει πολλάκις ἐκ τῶν παρακειμένων λόφων καὶ ἐκ τῶν παραλίῳν μελάθρων τῶν σήμερον ἀλλοθρόων ἀπηχῆσεις φωνῶν, ἃς ἔπνιξεν ἡ ἀγχόνη ἐνῳ̃ ἐξχνίστων ἐκ τοῦ τάφου τὸν νέον Λάζαρον, τὸν ἑλληνισμὸν, ἐκ τοῦ τάφου ἐν ᾧ οὐχὶ τετραήμερος, ἀλλὰ τεσσάρων αἰώνων ὁδωδὼς ἔκειτο νεκρός. Ναί, ἐδῶ που πλησίον ἠκούσθη μετὰ τρσούτους αἰῶνας διὰ τῶν ιερομαρτύρων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας τὸ κέλευσμα τοῦ μεγαλοφώνου Αἰσχύλου, « ἴτε παῖδες Ἑλλήνων, νῦν περὶ πάντων ἀγών » πρὸς τοὺς νεωτέρους ἀποτεινόμενον Ἑλληνας, ἐδῶ που πλησίον ἦν ἡ θεῖη Σαλαμίς « ὅθι οἱ παῖδες τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων φαεινὰν ἐβάλοντο κρηπίδ' ἐλευθερίας », Σαλαμίς ἐνθ' ἡ νεώτερος ἑλληνισμὸς ἐνίκησε νίκην ἐνδοξοτέραν τῆς ἐπὶ τῶν Περσῶν ἐκείνης, ἐνίκησεν αὐτὸν τὸν θάνατον ὅστις κατεῖχεν αὐτόν. ὦ! ἀναμνήσεις ἱεραὶ καὶ ποθεῖναι, ὦ! χρόνοι χαλεποὶ μὲν ἀλλ' ἐνδοξοί, χρόνοι καθ' οὓς ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων ποτιζόμενον ἀνεβλάστανε τὸ ἀγλαόκαρπον δένδρον τῆς ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, χρόνοι καθ' οὓς ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς σελήνης ὑπὸ πολιῶν καὶ γεραῶν ἱεραρχῶν, ἐξ ὧν ἐπιζῆ̃ ἐτι ἐνταῦθα ἐν ἱερὸν λείψανον, ὑπὸ σεβασμίων διδασκάλων τοῦ Γένους εἰς τὴν ἑλληνίδα νεολαίαν ἐνεσάλαζοντο τὰ ἀθάνατα καὶ μεγαλοῦργά ἔπη τῶν ἡμετέρων προγόνων! ἀπέπτυτε λοιπὸν ἐς εἴ ἀφέντες εἰς ἡμᾶς μόνην τὴν βαρεῖαν κληρονομίαν τοῦ μεγαλείου ὑμῶν, κληρονομίαν ὑφ' ἣν συγκάπτεται τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν σῶμα;

Οὐχί· ὅσον ἀσθενεῖς καὶ μικροὶ καὶ ὧμεν ἀπέναντι ἐκείνων, ὅσον καὶ ἂν ἡ κληρονομία ἦν κατέλιπον ὑμῖν ἦναι βαρεῖα, οὐδὲ λησμονοῦμεν οὐδ' ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ λησμονή-